

o łącznej powierzchni 26,47 ha w Leśnictwie Drozdowo Nadleśnictwa Wieżyca, położony w miejscowości Wieżyca, w gromadzie Szymbark, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 29 b, 31 a, b, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego za okres 1949—1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 2.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów dydaktycznych i społecznych fragmentu lasu bukowego o charakterze naturalnym na najwyższej kulminacji Pomorza.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjąt-

kiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie odbywać się może na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

137

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody nad nazwą „Rejna” obszar lasu o powierzchni 5,80 ha w Leśnictwie Rejna Nadleśnictwa Gniewkowo, położony w gromadzie Radojewice, w powiecie inowrocławskim województwa bydgoskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 164 a², b oraz 165 a², b, c¹, g, f, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1959—1968 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska wiśni karłowatej (*Cerasus fruticosa*) w świetlistym borze mieszanym.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; w razie potrzeby dopuszczalne jest również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
 - b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może się odbywać na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) pozyskiwanie żywicy, ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zagożdżon” obszar lasu o powierzchni 65,67 ha w Leśnictwie Augustów Nadleśnictwa Państwowego Zagożdżon, położony w

gromadzie Kozienice, w powiecie kozienickim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 91 a, b, c, d, f, 92 a, b, f i część poddziału g, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1954—1963 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie

rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i turystycznych fragmentu lasu mieszanego charakterystycznego dla dawnej Puszczy Kozienickiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów zmierzających do zachowania naturalnego typu lasu,
 - e) niszczenie lub uszkodzenie drzew lub innych roślin,
 - f) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni i innych kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

139

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kajaszówka” grunty o powierzchni 11,83 ha, położone w miejscowościach Nowa Wieś Szlachecka w gromadzie Czernichów oraz Przeginia Duchowna w gromadzie Rybna, w powiecie krakowskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi wschodnia część parceli gruntowej gminy katastralnej Przeginia Duchowna l. kat. 995/1 o powierzchni 10,88 ha oraz całe parcele gruntowe gminy katastralnej Nowa Wieś Szlachecka l. kat.: 1435, 1436/1, 1436/2, 1436/3, 1436/4, 1436/5, 1472, 1473/1, 1473/2, 1521 oraz 1522. Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie oraz na mapie rezerwatu w skali 1:2.880, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i turystycznych wąskiego zrębu

tektonicznego, będącego unikatem geologicznym i cennym obiektem dla badań nad tektoniką i budową geologiczną Wyżyny Krakowskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) łamanie skał oraz pozyskiwanie kopalin,
- b) robienie wykopów i niszczenie gleby,
- c) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- d) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- e) niszczenie i uszkodzenie roślin,
- f) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

140

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 lutego 1962 r.

w sprawie ustalenia wzorów licencji członków personelu lotniczego i wzoru zaświadczenia o uznaniu ważności obcej licencji.

Na podstawie art. 20 ust. 2 i art. 82 ust. 2 prawa lotniczego (Dz. U. z 1935 r. Nr 69, poz. 437, z 1945 r. Nr 48, poz. 273 i Nr 50, poz. 282) oraz § 23 ust. 3 w związku z § 34 ust. 3 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1961 r. o personelu lotniczym (Dz. U. Nr 45, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się:

- 1) wzory licencji członków personelu lotniczego, stanowiące załączniki nr 1—15 do niniejszego zarządzenia;
- 2) wzór zaświadczenia o uznaniu ważności licencji wyda-

nej lub potwierdzonej przez właściwy organ obcego państwa, stanowiący załącznik nr 16 do niniejszego zarządzenia.

2. Licencje i zaświadczenie powinny mieć format A6.

3. Kolory okładek licencji ustalone są w pkt 5.1.3. załącznika do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1961 r. o personelu lotniczym (Dz. U. Nr 45, poz. 236).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Popielas